

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3612/2019
15.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца ОДС „ЕПС Дистрибуција“ ДОО Београд, „Електродистрибуција“ Шабац, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Станојевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2524/19 од 20.06.2019. године, у седници од 15.07.2020. године, донео

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2524/19 од 20.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2524/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 465/18 од 12.04.2019. године ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде штете за период од 13.06.2017. године до 13.12.2017. године исплати 423.575,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате, а преко досуђеног износа тужбени захтев је одбијен. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.544 динара, а преко досуђеног износа захтев за накнаду трошкова је одбијен. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2524/19 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепеног пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...87/18). У нижестепеним пресудама примењене су одговарајуће одредбе Закона о енергетици и Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса, а судске одлуке на које се ревизија позива не заснивају се на идентичном чињеничном основу. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 07.03.2018. године тражена је исплата износа од 456.087,82 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из цитиране законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић